

— Кога е тъй, останн съ двама още пазованти та пазн маазжѣ, а пакъ азъ съ войнытъ и другытъ пазованты, ше си постарайѣ да но намѣриѣ почтеннытъ опилниці.

— Старецътъ Селимъ ага запали единъ фанеръ и като задържѣ двамина отъ пазовантытъ, остана въ златарницѣ-тъ когато начальникътъ на запѣтѣтата, съ Дябкѣ напредѣ, съ войнытъ и нѣколцина отъ пазовантытъ трѣгнѣхѣ къмъ джаміѣжѣ която е при изходътъ на своджѣжѣ чаршіѣжѣ.

Въ пѣтѣтъ Дябко ся наведе та пришепнѣ на ухото на начальника отъ запѣтѣтата:

— Неджилъ ага; азъ избродихъ гнѣздото на почтенны-тъ и чистытъ.

— Наистинѣ ли? рече той.

— Утрѣ отечерь ше ти расправѣ потънко.

— Наистинѣ Дябко, ты си единъ страшенъ палѣмникъ.

И тъй излѣзохѣ изъ чаршіѣжѣ, като вървѣхѣ все къмъ кѣдѣто бѣхѣ трѣгнѣли.

Между това, Гырджикѣтъ си вършаше работѣжѣ, под-помаганъ отъ Дябка, когото полиціята считаше за единъ отъ най-способнытъ си тайны чиновниці.

Насилваніето за да прѣпилѣтъ ключалкѣтъ на онѣзъ златопродавницѣ не бѣше друго освѣнъ една козвѣ (уюнъ) съ коѣто привѣкохѣ внименіето на властѣжѣ къмъ друго заведеніе, за да може Гырджикѣтъ спокойно да си върши работѣжѣ.

И сѣщинскы частѣтъ по петъ, по шесть прѣзъ ношѣжѣ Дябко пилеше ключелкѣтъ на златопродавницѣжѣ, а Гырджикѣтъ съ други ключеве като отключи и влѣзе въ ма-азжѣ на Г. Ариста и съ други пакъ ключеве като отключи желѣзнытъ ковчегъ, земаше изъ вѣтрѣ едно слѣдъ друго всичко що имаше пары, скѣпы работы и записи.

Гырджикѣтъ работаше вѣтрѣ, като имаше даже и фе-неръ запаленъ, и толкозъ спокойно, колкото бы работилъ